

Άρθρο 2. Ορισμοί.

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, θα νοούνται ως:

- 1) «Απόβλητα μαγειρικά έλαια»: απόβλητα φυτικών και ζωικών λιπών που παράγονται μετά τη χρήση τους στο μαγείρεμα τροφίμων σε νοικοκυριά, κέντρα και ιδρύματα, ξενοδοχεία, εστιατόρια και παρόμοια.
- 2) «Απόβλητα έλαια»: όλα τα βιομηχανικά ή λιπαντικά έλαια ορυκτής, φυσικής ή συνθετικής προέλευσης που δεν είναι πλέον κατάλληλα για τη χρήση για την οποία αρχικώς προορίζονταν, όπως τα χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, τα έλαια κιβωτίων ταχυτήτων, τα λιπαντικά έλαια, τα έλαια για στροβίλους και τα υδραυλικά έλαια, εξαιρουμένων των χρησιμοποιημένων μαγειρικών ελαίων.
- 3) «Μεσίτης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που οργανώνει την ανάκτηση ή τη διάθεση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων.
- 4) «Αλιευτικό εργαλείο»: κάθε αντικείμενο ή εξοπλισμός που χρησιμοποιείται στην αλιεία ή την υδατοκαλλιέργεια για τη στόχευση, τη σύλληψη ή την εκτροφή θαλάσσιων βιολογικών πόρων και πόρων εσωτερικών υδάτων ή που επιπλέει στην επιφάνεια της θάλασσας και εκπνύσσεται με στόχο την προσέλκυση, τη σύλληψη ή την εκτροφή τέτοιων θαλάσσιων βιολογικών πόρων και πόρων εσωτερικών υδάτων.
- 5) «Αρμόδια αρχή»: αυτή που είναι αρμόδια για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στον νόμο, η οποία ορίζεται, στον αντίστοιχο τομέα αρμοδιοτήτων τους, από την κυβέρνηση και τις δημόσιες διοικήσεις: ήτοι η γενική διοίκηση του κράτους, οι αυτόνομες κοινότητες, καθώς και οι πόλεις Θέουτα και Μελίλια είναι αρμόδιες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, τα επαρχιακά συμβούλια και οι τοπικές αρχές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12.
- 6) «Απορρίμματα»: απόβλητα που δεν απορρίπτονται στους καθορισμένους χώρους και τα οποία καταλήγουν να εγκαταλείπονται σε φυσικές ή αστικές περιοχές, με αποτέλεσμα να απαιτείται συνήθης ή έκτακτη εργασία καθαρισμού για την αποκατάσταση της αρχικής τους κατάστασης.
- 7) «Βιολογικά απόβλητα»: βιοαποδομήσιμα απόβλητα λαχανικών από νοικοκυριά, κήπους, πάρκα και τον τομέα των υπηρεσιών, καθώς και απορρίμματα τροφίμων και εστίασης που προέρχονται από νοικοκυριά, γραφεία, εστιατόρια, χονδρεμπόρους, κυλικεία, καταστήματα εστίασης και χώρους λιανικής πώλησης, μεταξύ άλλων, και συγκρίσιμα απόβλητα από μονάδες επεξεργασίας τροφίμων.
- 8) «Διάθεση στην αγορά»: κάθε προμήθεια προϊόντος για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην αγορά ενός κράτους μέλους στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε έναντι αντιτίμου είτε δωρεάν.
- 9) «Κομποστοποίηση»: απολυμασμένο και σταθεροποιημένο οργανικό υλικό που λαμβάνεται από ελεγχόμενη αερόβια και θερμοφιλή βιολογική επεξεργασία των χωριστά συλλεγόμενων βιοαποδομήσιμων αποβλήτων. Τα βιοσταθεροποιημένα υλικά δεν θεωρούνται κομπόστ.
- 10) «Χωνεμένη ύλη»: οργανικό υλικό που λαμβάνεται από την αναερόβια βιολογική επεξεργασία βιοαποδομήσιμων αποβλήτων που συλλέγονται χωριστά. Το βιοσταθεροποιημένο υλικό δεν θεωρείται χωνεμένη ύλη.
- 11) «Κυκλική οικονομία»: οικονομικό σύστημα με το οποίο η αξία των προϊόντων, των υλικών και άλλων πόρων στην οικονομία διατηρείται για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ενισχύοντας την αποδοτική χρήση τους στην παραγωγή και την κατανάλωση, μειώνοντας έτσι τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της χρήσης τους, ελαχιστοποιώντας τα απόβλητα και την απελευθέρωση επικίνδυνων ουσιών σε όλα τα στάδια του κύκλου ζωής τους, μεταξύ άλλων μέσω της εφαρμογής της ιεράρχησης των αποβλήτων.
- 12) «Διάθεση»: κάθε εργασία που δεν είναι ανάκτηση ακόμη και όταν η εργασία έχει ως δευτερεύουσα συνέπεια την ανάκτηση ουσιών ή υλικών, υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπερβαίνουν το 50 % κατά βάρος των επεξεργασμένων αποβλήτων ή την ανάκτηση ενέργειας. Στο παράρτημα ΙΙΙ παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών διάθεσης.
- 13) «Συσκευασία»: συσκευασίες όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου 11/1997, της 24ης Απριλίου 1997, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας.
- 14) «Διαχείριση αποβλήτων»: η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της διαλογής και άλλων προκαταρκτικών εργασιών, καθώς και η εποπτεία των εν λόγω εργασιών και η μετέπειτα μέριμνα των χώρων διάθεσης. Αυτό περιλαμβάνει επίσης ενέργειες που λαμβάνονται από εμπόρους ή μεσίτες.
«Διαχειριστής αποβλήτων»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, που έχει καταχωριστεί με αδειοδότηση ή κοινοποίηση, που εκτελεί οποιαδήποτε από τις εργασίες που συνιστούν τη διαχείριση των αποβλήτων, ανεξάρτητα από το αν είναι ο παραγωγός των ίδιων ή όχι.
- 15) «Λιμενικές εγκαταστάσεις υποδοχής»: λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του βασιλικού διατάγματος 1381/2002, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις υποδοχής αποβλήτων πλοίων και καταλοίπων φορτίου.
- 16) «Διάθεση στην αγορά»: η πρώτη φορά κατά την οποία ένα προϊόν διατίθεται στην ισπανική αγορά.
- 17) «Βιοσταθεροποιημένο υλικό»: υλικό με οργανικό περιεχόμενο που λαμβάνεται από μονάδες μηχανικής βιολογικής επεξεργασίας για ανάμεικτα απόβλητα.
- 18) «Βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 12 του

Αριθ. 85

Σάββατο, 9 Απριλίου 2022

Τμήμα Ι. Σελίδα 48599

αναδιατυπωμένου κειμένου του νόμου για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης (Ley de prevención y control integrados de la contaminación) που θεσπίστηκε με το βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 1/2016, της 16ης Δεκεμβρίου, για τη θέσπιση του αναδιατυπωμένου κειμένου του νόμου για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης.

19) «Εμπορος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί ως εντολέας για την αγορά και την περαιτέρω πώληση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των εμπόρων που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων.

20) «Εναρμονισμένο πρότυπο»: εναρμονισμένο πρότυπο, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1) στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

21) «Πλαστική ύλη»: ένα υλικό που αποτελείται από πολυμερές, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ, στο οποίο μπορεί να έχουν προστεθεί πρόσθετα ή άλλες ουσίες και το οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως κύριο δομικό συστατικό των τελικών προϊόντων, με εξαίρεση τα φυσικά πολυμερή που δεν έχουν τροποποιηθεί χημικώς. Δεν περιλαμβάνονται βαφές, μελάνια και κόλλες που είναι πολυμερή υλικά.

22) «Βιοαποδομήσιμη πλαστική ύλη»: πλαστική ύλη που μπορεί να υποστεί φυσική, βιολογική αποσύνθεση, έτσι ώστε τελικά να αποσυντεθεί σε διοξείδιο του άνθρακα (CO₂), βιομάζα και νερό, και είναι, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές για τις συσκευασίες, ανακτήσιμη μέσω λιπασματοποίησης και αναερόβιας χώνευσης.

23) «Οξείδασπώμενη πλαστική ύλη»: πλαστικό υλικό το οποίο περιλαμβάνει πρόσθετα που, μέσω οξείδωσης, οδηγούν στη διάσπαση του πλαστικού υλικού σε μικρο-τμήματα ή σε χημική αποσύνθεση.

24) «Κάτοχος αποβλήτων»: ο παραγωγός αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην κατοχή του οποίου βρίσκονται τα απόβλητα. Ο κάτοχος βάσει κτηματολογίου του οικοπέδου στο οποίο βρίσκονται εγκαταλελειμμένα απόβλητα ή απορρίμματα θεωρείται κάτοχος αποβλήτων, ο οποίος είναι διοικητικά υπεύθυνος για τα εν λόγω απόβλητα, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο δημιουργός υλικού της εγκατάλειψης ή ο προηγούμενος κάτοχος.

κε) «Προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση»: οι εργασίες ανάκτησης που περιλαμβάνουν έλεγχο, καθαρισμό ή επισκευή, με τις οποίες τα προϊόντα ή τα συστατικά των προϊόντων που έχουν καταστεί απόβλητα προετοιμάζονται έτσι ώστε να μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν χωρίς άλλη προεπεξεργασία, και παύουν να θεωρούνται απόβλητα εφόσον συμμορφώνονται με τα ισχύοντα τεχνικά και καταναλωτικά πρότυπα προϊόντων.

κστ) «Πρόληψη»: δέσμη μέτρων τα οποία λαμβάνονται στις φάσεις ανάπτυξης και σχεδιασμού, παραγωγής, διανομής και κατανάλωσης ουσίας, υλικού ή προϊόντος για να μειώσουν:

- 1.° Την ποσότητα των αποβλήτων, μεταξύ άλλων μέσω της επαναχρησιμοποίησης των προϊόντων ή της παράτασης της διάρκειας ζωής των προϊόντων.
- 2.° Τις αρνητικές επιπτώσεις των παραγόμενων αποβλήτων στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία.
- 3.° Την περιεκτικότητα των υλικών και προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες.

κζ) «Πλαστικό προϊόν μιας χρήσης»: το προϊόν που κατασκευάζεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από πλαστική ύλη και το οποίο δεν έχει συλληφθεί, σχεδιαστεί ή διατεθεί στην αγορά προκειμένου να εκπληρώσει κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του πολλαπλές διαδρομές ή επιστροφές, με επιστροφή στον παραγωγό για επαναπλήρωση ή επαναχρησιμοποίηση για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκε.

κη) «Παραγωγός αποβλήτων»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα (αρχικός παραγωγός αποβλήτων) ή κάθε μέρος που πραγματοποιεί προεπεξεργασία, ανάμειξη ή άλλες εργασίες που οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των εν λόγω αποβλήτων. Στην περίπτωση εμπορευμάτων που βρίσκονται στην κατοχή υπηρεσιών ελέγχου και επιθεώρησης σε συννοριακές εγκαταστάσεις, ο ιδιοκτήτης των εμπορευμάτων ή ο εισαγωγέας ή εξαγωγέας τους, όπως ορίζεται από την τελωνειακή νομοθεσία, θεωρείται παραγωγός αποβλήτων. Στην περίπτωση εμπορευμάτων που αφαιρέθηκαν από τις αρχές επιβολής του νόμου στο πλαίσιο δήμευσης ή κατασχέσεων που πραγματοποιούνται με δικαστική απόφαση, ο ιδιοκτήτης των εμπορευμάτων θεωρείται παραγωγός αποβλήτων.

κθ) «Παραγωγός του προϊόντος»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αναπτύσσει, κατασκευάζει, επεξεργάζεται, χειρίζεται, πληρώνει, πωλεί ή εισάγει προϊόντα με επαγγελματικό τρόπο, ανεξάρτητα από την τεχνική πωλήσεων που χρησιμοποιείται κατά την εισαγωγή τους στην ισπανική αγορά. Περιλαμβάνονται όσοι είναι εγκατεστημένοι στην εθνική επικράτεια και διαθέτουν προϊόντα στην εγχώρια αγορά, καθώς και όσοι βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα και πωλούν απευθείας σε νοικοκυριά ή χρήστες εκτός των ιδιωτικών νοικοκυριών με εξ αποστάσεως συμβάσεις, νοούμενες ως συμβάσεις στο πλαίσιο οργανωμένου συστήματος πώλησης ή παροχής υπηρεσιών εξ αποστάσεως, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία των μερών της σύμβασης,

Αριθ. 85

Σάββατο, 9 Απριλίου 2022

Τμήμα Ι. Σελίδα 48599

και στις οποίες μία ή περισσότερες τεχνικές επικοινωνίας εξ αποστάσεως, όπως το ταχυδρομείο, το διαδίκτυο, το τηλέφωνο ή η τηλεομοιοτυπία, έχουν χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά μέχρι τη σύναψη της σύμβασης και κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης.

Οι πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου, ως παραγωγοί προϊόντων, αναλαμβάνουν οικονομικές υποχρεώσεις και υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων, καθώς και οργανωτικές υποχρεώσεις, κατά περίπτωση, σε περίπτωση που ένας παραγωγός, όπως ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο, εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, ενεργεί μέσω αυτών και δεν είναι εγγεγραμμένος στα υφιστάμενα μητρώα σχετικά με τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού και δεν συμμορφώνεται με τις άλλες υποχρεώσεις που απορρέουν από τα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού. Για τον σκοπό αυτό, η πλατφόρμα ηλεκτρονικού εμπορίου μπορεί να προβεί σε ενιαία καταχώριση για όλα τα σχετικά προϊόντα για τα οποία αναλαμβάνει την ιδιότητα του παραγωγού του προϊόντος και πρέπει να τηρεί μητρώο των εν λόγω προϊόντων.

λ) «Προϊόντα καπνού»: τα προϊόντα καπνού, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο κθ) του βασιλικού διατάγματος 579/2017, της 9ης Ιουνίου, για τη ρύθμιση ορισμένων πτυχών που αφορούν την κατασκευή, την παρουσίαση και την εμπορία των προϊόντων καπνού και των συναφών προϊόντων.

λα) «Καθαρό σημείο»: εγκατάσταση αποθήκευσης στο πλαίσιο της συλλογής ενός τοπικού φορέα, όπου τα οικιακά απόβλητα συλλέγονται χωριστά.

λβ) «Ανακύκλωση»: οιαδήποτε εργασία ανάκτησης με την οποία τα απόβλητα μετατρέπονται εκ νέου σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες που προορίζονται είτε να εξυπηρετήσουν και πάλι τον αρχικό τους σκοπό είτε άλλους σκοπούς. Περιλαμβάνει την επανεπεξεργασία οργανικών υλικών αλλά όχι την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή σε εργασίες επίχωσης.

λγ) «Συλλογή»: η συγκέντρωση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της προκαταρκτικής διαλογής αποβλήτων, με επαγγελματικό τρόπο, με σκοπό τη μεταγενέστερη μεταφορά τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων.

λδ) «Χωριστή συλλογή»: η συλλογή όπου μια ροή αποβλήτων διατηρείται χωριστά με βάση τον τύπο και τη φύση για να διευκολυνθεί η ειδική επεξεργασία.

λε) «Αναγέννηση απόβλητων ορυκτελαίων»: οιαδήποτε εργασία ανακύκλωσης με την οποία μπορούν να παραχθούν βασικά έλαια με τη διύλιση απόβλητων ορυκτελαίων, και συγκεκριμένα με την αφαίρεση των προσμίξεων, των προϊόντων οξείδωσης και των προσθέτων που περιέχονται στα έλαια αυτά.

λστ) «Σύστημα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού»: δέσμη μέτρων που λαμβάνονται από το κράτος, σύμφωνα με τα οποία οι παραγωγοί των προϊόντων φέρουν οικονομική ή οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση της φάσης του κύκλου ζωής ενός προϊόντος κατά το οποίο το προϊόν καθίσταται απόβλητο.

λζ) «Επίχωση»: κάθε εργασία ανάκτησης κατά την οποία χρησιμοποιούνται κατάλληλα μη επικίνδυνα απόβλητα για σκοπούς αποκατάστασης σε χώρους όπου έχουν πραγματοποιηθεί εκσκαφές ή για λόγους μηχανικής στην αρχιτεκτονική τοπίου. Τα απόβλητα που χρησιμοποιούνται για την επίχωση πρέπει να υποκαθιστούν τα μη απόβλητα υλικά, να είναι κατάλληλα για τους προαναφερθέντες σκοπούς και να περιορίζονται στην ποσότητα που είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών αυτών. Σε περίπτωση που οι εργασίες επίχωσης αποσκοπούν στην αποκατάσταση εκσκαφισμών περιοχών, οι εργασίες αυτές πρέπει να αιτιολογούνται από την ανάγκη αποκατάστασης της αρχικής τοπογραφίας του εδάφους.

λη) «Απόβλητα»: κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει.

λθ) «Απόβλητα αλιευτικών εργαλείων»: κάθε αλιευτικό εργαλείο που ανταποκρίνεται στον ορισμό των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων όλων των χωριστών συστατικών, ουσιών ή υλικών που αποτελούσαν μέρος ή ήταν προσκολλημένα στο αλιευτικό εργαλείο όταν αυτό απορρίφθηκε. Περιλαμβάνονται επίσης εγκαταλελειμμένα και χαμένα αλιευτικά εργαλεία και εξαρτήματα.

μ) «Μη επικίνδυνα απόβλητα»: απόβλητα που δεν καλύπτονται από την παράγραφο μα) του παρόντος άρθρου.

μα) «Επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και τα απόβλητα που ταξινομούνται ως επικίνδυνα απόβλητα από την κυβέρνηση σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή των διεθνών συμβάσεων στις οποίες η Ισπανία είναι συμβαλλόμενο μέρος. Ο ορισμός αυτός καλύπτει επίσης τους περιέκτες και τις συσκευασίες που περιέχουν υπολείμματα ή έχουν μολυνθεί από επικίνδυνες ουσίες ή παρασκευάσματα, εκτός εάν αποδεικνύεται ότι δεν παρουσιάζουν κανένα από τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

μβ) «Γεωργικά και δασοκομικά απόβλητα»: απόβλητα που παράγονται από γεωργικές, κτηνοτροφικές και δασοκομικές δραστηριότητες.

μγ) «Απόβλητα τροφίμων»: όλα τα τρόφιμα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, που έχουν καταστεί απόβλητα.

μδ) «Εμπορικά απόβλητα»: απόβλητα που παράγονται από τις δραστηριότητες του εμπορίου, χονδρικού και λιανικού, τις υπηρεσίες εστιατορίων και μπαρ, τα γραφεία και τις αγορές, καθώς και από τον υπόλοιπο τομέα των υπηρεσιών.

με) «Απόβλητα τοπικής αρμοδιότητας»: τα απόβλητα που διαχειρίζονται οι τοπικές αρχές, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 5.

μστ) «Απόβλητα δομικών κατασκευών και κατεδαφίσεων»: απόβλητα που παράγονται από τις δραστηριότητες κατασκευών και

κατεδαφίσεων.

μζ) «Οικιακά απόβλητα»: επικίνδυνα ή μη επικίνδυνα απόβλητα που παράγονται στα νοικοκυριά ως αποτέλεσμα των οικιακών δραστηριοτήτων. Ως οικιακά απόβλητα θεωρούνται επίσης τα απόβλητα παρόμοιας σύνθεσης και ποσότητας με τα προαναφερθέντα τα οποία παράγονται σε υπηρεσίες και βιομηχανίες, αλλά όχι ως αποτέλεσμα της δραστηριότητας της ίδιας της υπηρεσίας ή της βιομηχανίας.

Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει επίσης τα απόβλητα που παράγονται σε νοικοκυριά, μεταξύ άλλων, από χρησιμοποιημένο μαγειρικό λάδι, ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, συσσωρευτές, έπιπλα, οικοσκευές και στρώματα, καθώς και τα απόβλητα και τα μπάζα από μικρές κατασκευές και εργασίες επισκευής κατοικιών.

Θεωρούνται ως οικιακά απόβλητα, απορρίμματα που προέρχονται από την καθαριότητα των δημόσιων δρόμων, των χώρων πρασίνου, των χώρων αναψυχής και των παραλιών, τα νεκρά κατοικίδια ζώα και τα εγκαταλελειμμένα οχήματα.

μη) «Βιομηχανικά απόβλητα»: απόβλητα που προκύπτουν από τις διαδικασίες παραγωγής, κατασκευής, επεξεργασίας, χρήσης, κατανάλωσης, καθαρισμού ή συντήρησης που παράγονται από βιομηχανική δραστηριότητα ως αποτέλεσμα της κύριας δραστηριότητάς της.

μθ) «Αστικά απόβλητα»:

1.° Τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από τα νοικοκυριά, μεταξύ άλλων χαρτί και χαρτόνι, γυαλί, μέταλλα, πλαστικά, βιολογικά απόβλητα, ξύλο, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, απορρίμματα συσκευασίας, απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, ηλεκτρικές στήλες και συσσωρευτές στο τέλος του κύκλου ζωής τους, επικίνδυνα απόβλητα νοικοκυριών και ογκώδη απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων στρωμάτων και επίπλων,

2.° Τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από άλλες πηγές, όταν τα απόβλητα αυτά είναι παρόμοια ως προς τη φύση και τη σύνθεσή τους με τα απόβλητα των νοικοκυριών.

Στα αστικά απόβλητα δεν περιλαμβάνονται απόβλητα παραγωγής, γεωργίας, δασοκομίας, αλιείας, σπηττικών δεξαμενών και απόβλητα από δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων, οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους ή απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις.

Ο παρών ορισμός εισάγεται προκειμένου να οριστεί το πεδίο εφαρμογής των στόχων σε θέματα προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και οι κανόνες υπολογισμού που ορίζονται στον παρόντα νόμο και ισχύει με την επιφύλαξη του καταμερισμού των ευθυνών για τη διαχείριση των αποβλήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, βάσει της κατανομής των αρμοδιοτήτων που ορίζεται στο άρθρο 12.5.

ν) «Επαναχρησιμοποίηση»: κάθε εργασία με την οποία προϊόντα ή κατασκευαστικά στοιχεία προϊόντων που δεν είναι απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν.

να) «Μολυσμένο έδαφος»: εκείνο το έδαφος του οποίου τα χαρακτηριστικά έχουν αλλοιωθεί αρνητικά από την παρουσία χημικών συστατικών στοιχείων που προέρχονται από την ανθρώπινη δραστηριότητα σε τέτοια συγκέντρωση ώστε να αποτελούν κίνδυνο που δεν είναι αποδεκτός για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, σύμφωνα με τα κριτήρια και τα πρότυπα που ορίζονται από την κυβέρνηση.

νβ) «Μεταφορά αποβλήτων»: εργασία διαχείρισης που συνίσταται στην επαγγελματική μετακίνηση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων που πραγματοποιείται από εταιρείες στο πλαίσιο της επαγγελματικής τους δραστηριότητας ως ένα από τα καθήκοντα που εκτελούνται σε τακτική βάση, ακόμα κι αν δεν είναι η κύρια δραστηριότητά τους.

νγ) «Επεξεργασία»: οι εργασίες ανάκτησης ή διάθεσης, στις οποίες περιλαμβάνεται η προετοιμασία πριν από την ανάκτηση ή τη διάθεση.

νδ) «Ενδιάμεση επεξεργασία»: οι εργασίες ανάκτησης R12 y R13 και οι εργασίες διάθεσης D8, D9, D13, D14 και D15, σύμφωνα με τα παραρτήματα II και III.

νε) «Ανάκτηση»: οιαδήποτε εργασία της οποίας το κύριο αποτέλεσμα είναι ότι απόβλητα εξυπηρετούν ένα χρήσιμο σκοπό αντικαθιστώντας άλλα υλικά τα οποία, υπό άλλες συνθήκες, θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση συγκεκριμένης λειτουργίας, ή ότι απόβλητα υφίστανται προετοιμασία για την πραγματοποίηση αυτής της λειτουργίας, είτε στην εγκατάσταση είτε στο γενικότερο πλαίσιο της οικονομίας. Στο παράρτημα II παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών ανάκτησης.

νστ) «Ανάκτηση υλικών»: οιαδήποτε εργασία ανάκτησης διαφορετική από την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή άλλα υλικά για την παραγωγή ενέργειας. Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων εργασιών, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και τις εργασίες επίχωσης.

Άρθρο 3. Πεδίο εφαρμογής.

1. Η παρούσα διάταξη ισχύει στις παρακάτω περιπτώσεις:

- 1) Για οποιοδήποτε τύπο αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη τις εξαιρέσεις που απαριθμούνται στις παραγράφους 2, 3 και 4.
- 2) Τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που παρατίθενται στο παράρτημα IV. Οποιοδήποτε προϊόν κατασκευάζεται από οξοδιασπώμενες πλαστικές ύλες και όλα τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη.
- 3) Σε περίπτωση που τα μέτρα που ορίζονται για τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα ενδέχεται να έλθουν σε σύγκρουση με τις

Αριθ. 85

Σάββατο, 9 Απριλίου 2022

Τμήμα Ι. Σελίδα 48599

υπόλοιπες διατάξεις που ορίζονται στον παρόντα νόμο ή στη νομοθεσία για τις συσκευασίες, υπερισχύουν τα μέτρα που ορίζονται στον παρόντα νόμο για τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα.

4) Τα μολυσμένα εδάφη, που διέπονται από τον τίτλο VIII.

2. Τα ακόλουθα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου:

1) Τα αέρια απόβλητα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα που διέπονται από το νόμο 34/2007, της 15ης Νοεμβρίου 2007, για την ποιότητα του αέρα και την προστασία της ατμόσφαιρας, καθώς και το διοξείδιο του άνθρακα που δεσμεύεται και μεταφέρεται για τους σκοπούς της αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς και το οποίο όντως αποθηκεύεται σε γεωλογικούς σχηματισμούς σύμφωνα με το νόμο 40/2010, της 29ης Δεκεμβρίου, για την αποθήκευση σε γεωλογικούς σχηματισμούς του διοξειδίου του άνθρακα. Δεν ισχύει επίσης για την αποθήκευση σε γεωλογικούς σχηματισμούς του διοξειδίου του άνθρακα που πραγματοποιείται για σκοπούς έρευνας, ανάπτυξης ή πειραματισμού νέων προϊόντων και επεξεργασιών, υπό την προϋπόθεση ότι η προγραμματισμένη χωρητικότητα αποθήκευσης είναι κατώτερη από 100 000 τόνους.

2) Τα εκσκαφέντα εδάφη που δεν υπερβαίνουν τα κριτήρια και τα πρότυπα για να κηρυχθούν μολυσμένα εδάφη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφθεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στο χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή.

3) Τα ραδιενεργά απόβλητα.

4) Τα αποχαρκτηρισμένα εκρηκτικά.

5) Τα περιττώματα, εάν δεν καλύπτονται από την παράγραφο 3 στοιχείο β), το άχυρο και άλλα φυσικά ακίνδυνα υλικά προερχόμενα από τη γεωργία ή τη δασοκομία, τα οποία χρησιμοποιούνται στη γεωργία ή τη δασοκομία ή για την παραγωγή ενέργειας από βιομάζα μέσω διαδικασιών ή μεθόδων που δεν θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον.

3. Τα ακόλουθα απόβλητα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, εφόσον δεν καλύπτονται από άλλες κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές πράξεις με τις οποίες ενσωματώνονται στην ισπανική έννομη τάξη κοινοτικές πράξεις, και ισχύουν για τις πτυχές που δεν ρυθμίζονται:

1) Υγρά απόβλητα.

2) Ζωικά υποπροϊόντα που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.

Δεν περιλαμβάνονται στην εν λόγω εξαίρεση και ως εκ τούτου ρυθμίζονται με τον παρόντα νόμο εκείνα τα ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που προορίζονται για αποτέφρωση, υγειονομική ταφή ή χρήση σε εγκαταστάσεις αναερόβιας χώνευσης, κομποστοποίησης ή παραγωγής καυσίμων ή προορίζονται για ενδιάμεση επεξεργασία πριν από τις ανωτέρω εργασίες.

3) Τα πτώματα ζώων τα οποία αποθνήσκουν εκτός σφαγείων, συμπεριλαμβανομένων ζώων που θανατώνονται για την εξάλειψη επιζωοτιών και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009.

4) Τα απόβλητα που προκύπτουν από εργασίες έρευνας, εξόρυξης, επεξεργασίας και αποθήκευσης ορυκτών πόρων και από τις εργασίες εκμετάλλευσης λατομείων που καλύπτονται από το νόμο 975/2009, της 12ης Ιουνίου, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την προστασία και την αποκατάσταση των εκτάσεων που επλήγησαν από εξορυκτική δραστηριότητα.

5) Οι ουσίες που δεν είναι ζωικά υποπροϊόντα ούτε αποτελούνται από αυτά, οι οποίες πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως πρώτες ύλες ζωοτροφών όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, και της απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής.

6) Ουσίες που δεν είναι ούτε περιέχουν ζωικά υποπροϊόντα και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως πρώτες ύλες για τρόφιμα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002.

4. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται δυνάμει των ειδικών εφαρμοστέων κανονισμών, αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου εκείνες οι αποθέσεις που αποδεικνύεται ότι δεν είναι επικίνδυνες, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, κατά περίπτωση, που εγκρίνει η κυβέρνηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του νόμου 41/2010, της 29ης Δεκεμβρίου, για την προστασία των θαλασσίων υδάτων και οι οποίες μετεγκαθίστανται σε επιφανειακά ύδατα, για τους ακόλουθους σκοπούς: για τους σκοπούς της διαχείρισης των υδάτων και των πλωτών μεταφορών, για τη δημιουργία νέων επιφανειών εδάφους, την πρόληψη ή τον μετριασμό των αποτελεσμάτων των πλημμυρών και της ξηρασίας.

Αποτροπή αποβλήτων

Άρθρο 17. Στόχοι πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.

1. Με στόχο να διακοπεί ο σύνδεσμος μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και επιπτώσεων στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον σε σχέση με την παραγωγή αποβλήτων, οι πολιτικές πρόληψης παραγωγής αποβλήτων στοχεύουν στην επίτευξη του στόχου μείωσης του βάρους των παραχθέντων αποβλήτων, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

- 1) Το 2025, μείωση κατά 13 % σε σχέση με τα απόβλητα που έχουν παραχθεί το 2010.
- 2) Το 2030, μείωση κατά 15 % σε σχέση με τα απόβλητα που έχουν παραχθεί το 2010.

2. Για να επιτευχθούν οι στόχοι της προηγούμενης παραγράφου, η κυβέρνηση, με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες, ορίζει ειδικούς στόχους πρόληψης και/ή επαναχρησιμοποίησης στους κανονισμούς για ορισμένα προϊόντα, ιδίως για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

ΤΙΤΛΟΣ V

Μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον

Άρθρο 55. Μείωση της κατανάλωσης ορισμένων πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης.

1. Για τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που περιλαμβάνονται στο μέρος Α του παραρτήματος IV, ορίζεται το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα μείωσης της εμπορικής διάθεσης:

- 1) Το 2026, πρέπει να επιτευχθεί μείωση κατά 50 % του βάρους, σε σχέση με το 2022.
- 2) Το 2030, πρέπει να επιτευχθεί μείωση κατά 70 % του βάρους, σε σχέση με το 2022.

2. Για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων, όλοι οι παράγοντες που συμμετέχουν στην εμπορία ενθαρρύνουν τη χρήση επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών ή άλλων μη πλαστικών υλών. Σε κάθε περίπτωση, από την 1η Ιανουαρίου 2023, πρέπει να χρεώνεται τιμή για καθένα από τα πλαστικά προϊόντα που απαριθμούνται στο μέρος Α του παραρτήματος IV και παραδίδονται στον καταναλωτή, διαφοροποιώντας το στην απόδειξη πώλησης.

Το Υπουργείο Οικολογικής Μετάβασης και Δημογραφικής Πρόκλησης, σε συνεργασία με τις Αυτόνομες Κοινότητες, παρακολουθεί τη μείωση της κατανάλωσης αυτών των προϊόντων και, ανάλογα με τα αποτελέσματα, μπορεί να προτείνει αναθεώρηση του προηγούμενου χρονοδιαγράμματος και άλλους πιθανούς τρόπους μείωσης της κατανάλωσής τους, η οποία θα πρέπει να καθοριστεί νομοθετικά. Τα μέτρα αυτά είναι αναλογικά και αμερόληπτα και κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με το βασιλικό διάταγμα 1337/1999, της 31ης Ιουλίου, με σκοπό τη συμμόρφωση με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015.

3. Οι περιέκτες τροφίμων θεωρούνται πλαστικό προϊόν μιας χρήσης όταν, εκτός από την τήρηση των κριτηρίων που απαριθμούνται στον ορισμό του, η τάση τους να καθίστανται διασκορπισμένα απόβλητα, λόγω του όγκου ή του μεγέθους τους, ιδίως οι μονές μερίδες, διαδραματίζουν αποφασιστικό ρόλο. Για το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούνται οι πληροφορίες που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο ια).

4. Όσον αφορά τους πλαστικούς δίσκους που είναι συσκευασίες και δεν επηρεάζονται από το παράρτημα IV και τα πλαστικά προϊόντα μιας δόσης, τους πλαστικούς δακτυλίους που επιτρέπουν σε πολλά μεμονωμένα δοχεία και τα πλαστικά ραβδιά που χρησιμοποιούνται στον τομέα των τροφίμων να ομαδοποιούνται ως στηρίγματα προϊόντων (ζαχαρωτά, μπιστούνια παγωτού και άλλα προϊόντα), όλα κατασκευασμένα από μη λιπασματοποιησίμα πλαστικά, οι παράγοντες που συμμετέχουν στην εμπορία τους προχωρούν σε μείωση της κατανάλωσής τους αντικαθιστώντας τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα κατά προτίμηση με επαναχρησιμοποιήσιμες εναλλακτικές λύσεις και άλλα υλικά, όπως κομποστοποιησίμα πλαστικά, ξύλα, χαρτί ή χαρτόνι, μεταξύ άλλων.

Το Υπουργείο Οικολογικής Μετάβασης και Δημογραφικής Πρόκλησης παρακολουθεί τη μείωση της κατανάλωσης αυτών των προϊόντων και, ανάλογα με τα αποτελέσματα, μπορεί να θεσπίσει άλλα νομοθετικά μέτρα για την επίτευξη σημαντικής μείωσης, ιδίως τη θέσπιση χρονοδιαγράμματος μείωσης.

5. Το Υπουργείο Οικολογικής Μετάβασης και Δημογραφικής Πρόκλησης συντάσσει έκθεση σχετικά με όλα τα μέτρα που έχει λάβει σύμφωνα με το παρόν άρθρο, την κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την καθιστά διαθέσιμη στο κοινό.

Άρθρο 56. Απαγόρευση ορισμένων πλαστικών προϊόντων.

Απαγορεύεται η διάθεση στην αγορά των ακόλουθων προϊόντων:

- 1) Τα πλαστικά προϊόντα που αναφέρονται στο μέρος Β του παραρτήματος IV.
- 2) Οποιοδήποτε πλαστικό προϊόν κατασκευάζεται από οξοδιασπώμενες πλαστικές ύλες.
- 3) Σκοπίμως προστεθέντα πλαστικά μικροσφαιρίδια κάτω των 5 χιλιοστών.

Όσον αφορά τον περιορισμό που προβλέπεται στο στοιχείο γ), εφαρμόζονται οι διατάξεις του παραρτήματος XVII του

Αριθ. 85

Σάββατο, 9 Απριλίου 2022

Τμήμα Ι. Σελίδα 48599

κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου (κανονισμός REACH).

Άρθρο 57. Απαιτήσεις σχεδιασμού για περιέκτες ποτών από πλαστικό.

1. Από τις 3 Ιουλίου 2024, μπορούν να εισαχθούν στην αγορά μόνο τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Γ του παραρτήματος IV των οποίων τα καπάκια και τα καλύμματα παραμένουν προσαρτημένα στους περιέκτες κατά τη διάρκεια του προβλεπόμενου σταδίου χρήσης του προϊόντος. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα μεταλλικά καπάκια ή καλύμματα με πλαστικά παρεμβύσματα δεν θεωρούνται κατασκευασμένα από πλαστική ύλη.

Τεκμαίρεται ότι τα προαναφερθέντα προϊόντα συμμορφώνονται με την απαίτηση που ορίζεται στην παρούσα παράγραφο, εφόσον έχουν κατασκευαστεί σύμφωνα με τα εναρμονισμένα πρότυπα που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο για το σκοπό αυτό.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2025, μπορούν να εισαχθούν στην αγορά μόνο οι φιάλες ποτών οι φιάλες ποτών οι οποίες κατασκευάζονται από τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο ως βασικό υλικό κατασκευής (στο εξής: φιάλες PET) που απαριθμούνται στο μέρος Ε του παραρτήματος IV, που περιέχουν τουλάχιστον 25 % ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες PET που διατίθενται στην αγορά.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2030, μπορούν να εισαχθούν στην αγορά μόνο οι φιάλες ποτών που απαριθμούνται στο μέρος Ε του παραρτήματος IV που αποτελούνται κατά τουλάχιστον 30 % από ανακυκλωμένο πλαστικό, υπολογιζόμενο ως μέσος όρος για όλες τις φιάλες ποτών που διατίθενται στην αγορά.

4. Με τα συστήματα που θεσπίζονται για την τήρηση των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο πλαίσιο της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, όσον αφορά τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, θεσπίζονται μέτρα για να διασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων αυτών διευκολύνοντας τη διαθεσιμότητα υλικών επαρκούς ποιότητας και ποσότητας.

Μεταξύ άλλων μέτρων, μέρος του ανακτηθέντος PET θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την παραγωγή ανακυκλωμένου PET, προκειμένου να συμμορφώνεται με τους στόχους που ορίζονται στο παρόν άρθρο και άλλους στόχους που θα μπορούσαν να καθοριστούν στο πλαίσιο της κανονιστικής ανάπτυξης για άλλες συσκευασίες.

5. Οι περιέκτες ποτών από πλαστικό που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 δύνανται να περιέχουν πληροφορίες σχετικά με το ποσοστό του ανακυκλωμένου πλαστικού που περιέχουν.

6. Η επιτροπή συντονισμού αποβλήτων μπορεί να εξετάσει, στο πλαίσιο της σχετικής ομάδας εργασίας, τη θέσπιση των αναγκαίων μέτρων για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο παρόν άρθρο και θα εξετάσει το ενδεχόμενο προώθησης της ανάπτυξης δευτερογενούς αγοράς ανακυκλωμένου PET στην Ισπανία.

Άρθρο 58. Απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση ορισμένων πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης.

1. Τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Δ του παραρτήματος IV τα οποία διατίθενται στην αγορά φέρουν μια εμφανή, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση επί της συσκευασίας τους σύμφωνα με τις εναρμονισμένες προδιαγραφές για τη σήμανση που θεσπίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/2151 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με εναρμονισμένες προδιαγραφές σήμανσης για τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Δ του παραρτήματος της οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τη μείωση των επιπτώσεων ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον.

Η εν λόγω σήμανση θα πρέπει να ενημερώνει τους καταναλωτές για τις κατάλληλες επιλογές διαχείρισης του προϊόντος ως απόβλητου ή τους τρόπους διάθεσης αποβλήτων που πρέπει να αποφεύγονται για το συγκεκριμένο προϊόν, σύμφωνα με την ιεραρχία των αποβλήτων και την παρουσία πλαστικών υλών στο προϊόν και τις επακόλουθες αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της απόρριψής τους στο περιβάλλον ή άλλου ακατάλληλου τρόπου απόρριψης των προϊόντων στο περιβάλλον ως αποβλήτων.

2. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου σχετικά με τα προϊόντα καπνού προστίθενται στις διατάξεις του βασιλικού διατάγματος 579/2017, της 9ης Ιουνίου.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων σε κοινοτικό επίπεδο, στην περίπτωση σήμανσης προϊόντων με δυνατότητα έκπλυσης πιστοποιημένων σύμφωνα με το πρότυπο UNE 149002:2019, η σήμανση αυτή πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις που επιβάλλει το παρόν πρότυπο.

Άρθρο 59. Χωριστή συλλογή των περιεκτών ποτών από πλαστικό.

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν τη χωριστή συλλογή με στόχο την ανακύκλωση των προϊόντων από πλαστικό που απαριθμούνται στο τμήμα Ε του παραρτήματος IV:

- 1) Έως το 2023, ποσότητα ίση με το 70 % αυτών των πλαστικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, κατά βάρος·
- 2) Έως το 2025, ποσότητα ίση με το 77 % αυτών των πλαστικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, κατά βάρος·
- 3) Έως το 2027, ποσότητα ίση με το 85 % αυτών των πλαστικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, κατά βάρος·
- 4) Έως το 2029, ποσότητα ίση με το 90 % αυτών των πλαστικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, κατά βάρος.

Τα προϊόντα τα οποία διατίθενται στην αγορά μπορεί να τεκμαίρεται ότι ισοούνται με την ποσότητα των αποβλήτων που παράγονται από τα προϊόντα αυτά, συμπεριλαμβανομένων αυτών που περιέχονται στις απορρίψεις, κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους.

Αριθ. 85

Σάββατο, 9 Απριλίου 2022

Τμήμα Ι. Σελίδα 48599

2. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί για το 2023 ή το 2027, σε εθνικό επίπεδο, θα εφαρμοστεί σε ολόκληρη την επικράτεια σύστημα επιστροφής εγγύησης με την επιστροφή της συσκευασίας για αυτή τη συσκευασία εντός δύο ετών, ώστε να διασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων για το 2025 και το 2029, σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας. Για την εφαρμογή αυτών των συστημάτων, εκτός από τις πλαστικές φιάλες, μπορούν να συμπεριληφθούν και άλλες συσκευασίες και απορρίμματα συσκευασίας, ώστε να διασφαλίζεται η τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική βιωσιμότητα.

Άρθρο 60. Συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού

1. Η κυβέρνηση θεσπίζει με κανονιστική ρύθμιση συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος IV. Το εν λόγω σύστημα πρέπει να θεσπιστεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 2025 για τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης και όχι για τα πακέτα, που απαριθμούνται στο τμήμα 1 και για τα προϊόντα του τμήματος 2.1) και 2.2) του μέρους ΣΤ του παραρτήματος IV και πριν από τις 6 Ιανουαρίου 2023 για τα υπόλοιπα προϊόντα που παρατίθενται στο τμήμα 1 και στο τμήμα 2.3) του μέρους ΣΤ του παραρτήματος IV.

2. Στα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που εφαρμόζονται στα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που απαριθμούνται στο παράρτημα IV μέρος ΣΤ τμήμα 1 του παρόντος διατάγματος, οι παραγωγοί των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης καλύπτουν κάθε κόστος που παρατίθεται κατωτέρω, εκτός του κόστους που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43, το κόστος για τα ακόλουθα, στο βαθμό που δεν έχει ήδη συμπεριληφθεί:

- 1) το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 61,
- 2) το κόστος για τη συλλογή των αποβλήτων για εκείνα τα προϊόντα που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και της λειτουργίας της, καθώς και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία των αποβλήτων και
- 3) το κόστος καθαρισμού ως αποτέλεσμα της απόρριψης στο περιβάλλον των εν λόγω προϊόντων και της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας τους.

3. Στα συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού που εφαρμόζονται στα πλαστικά προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα IV μέρος ΣΤ τμήμα 2 σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IV, οι παραγωγοί του προϊόντος καλύπτουν το κόστος τουλάχιστον για τα ακόλουθα:

- 1) το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 61,
- 2) το κόστος καθαρισμού ως αποτέλεσμα της απόρριψης των εν λόγω προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους καθαρισμού στην υποδομή εξυγίανσης και καθαρισμού, καθώς και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία των αποβλήτων και
- 3) το κόστος της συλλογής δεδομένων και υποβολής εκθέσεων, είτε πρόκειται για τακτική συλλογή είτε για μεμονωμένη λόγω σποραδικών απορρίψεων ή απορρίψεων στο περιβάλλον.

Στην περίπτωση των προϊόντων καπνού, οι παραγωγοί του προϊόντος καλύπτουν το κόστος για τη συλλογή των αποβλήτων για εκείνα τα προϊόντα που απορρίπτονται στα δημόσια συστήματα συλλογής, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και της λειτουργίας της, καθώς και την επακόλουθη μεταφορά και επεξεργασία των αποβλήτων. Το κόστος μπορεί να περιλαμβάνει τη δημιουργία ειδικής υποδομής για τη συλλογή των αποβλήτων αυτών των προϊόντων, όπως κατάλληλα δοχεία απορριμμάτων σε σημεία όπου τείνουν να συσσωρεύονται τέτοιου είδους απορρίμματα. Επιπλέον, μπορεί να περιλαμβάνεται το κόστος που σχετίζεται με μέτρα εφαρμογής εναλλακτικών λύσεων και μέτρων πρόληψης με στόχο τη μείωση της παραγωγής απορριμμάτων και την αύξηση της ανάκτησης υλικών.

4. Το κόστος που πρέπει να καλύπτεται, βάσει των παραγράφων 2 και 3, δεν υπερβαίνει το κόστος που απαιτείται για την παροχή των εκεί αναφερομένων υπηρεσιών με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και καθορίζεται με διαφάνεια μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών. Το κόστος για τον καθαρισμό από τα απορρίμματα περιορίζεται στις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από τις δημόσιες αρχές ή για λογαριασμό αυτών. Η μεθοδολογία υπολογισμού πρέπει να επιτρέπει τον αναλογικό καθορισμό του κόστους για την απομάκρυνση των απορριμμάτων. Για την ελαχιστοποίηση του διοικητικού κόστους, θα είναι δυνατό να οριστούν οικονομικές συνεισφορές για το κόστος του καθαρισμού των απορριμμάτων με τη θέσπιση κατάλληλων πολυετών προκαθορισμένων ποσοτήτων.

5. Με κανονιστική ρύθμιση η κυβέρνηση εφαρμόζει συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία σύμφωνα με τον τίτλο IV πριν από την 1η Ιανουαρίου 2025. Στην εν λόγω ρύθμιση, καθορίζεται το ελάχιστο ποσοστό συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη με σκοπό την ανακύκλωση καθώς και τα αναγκαία μέτρα για την παρακολούθηση των αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη τα οποία διατίθενται στην αγορά καθώς και τα απόβλητα τα οποία συλλέγονται. Οι παραγωγοί αλιευτικών εργαλείων καλύπτουν το κόστος της χωριστής συλλογής των αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη και έχουν παραδοθεί σε εγκεκριμένες εγκαταστάσεις παραλαβής, όπως είναι οι κατάλληλες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής σύμφωνα με το βασιλικό διάταγμα 1381/2002, της 20ής Δεκεμβρίου, ή σε άλλα ισοδύναμα συστήματα συλλογής που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προαναφερθέντος βασιλικού διατάγματος και το κόστος της επακόλουθης μεταφοράς και επεξεργασίας τους. Καλύπτουν επίσης το κόστος των μέτρων ευαισθητοποίησης

που προκύπτουν από το άρθρο 61.

Οι απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο συμπληρώνουν τις απαιτήσεις που ισχύουν για τα απόβλητα αλιευτικών σκαφών βάσει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικών διατάξεων σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις υποδοχής.

Άρθρο 61. Μέτρα ευαισθητοποίησης

1. Οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν μέτρα για την ενημέρωση των καταναλωτών και την παροχή κινήτρων στους καταναλωτές προκειμένου να συμπεριφέρονται υπεύθυνα, ειδικότερα των νέων, προκειμένου να μειωθεί η απόρριψη στο περιβάλλον των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ του παραρτήματος IV και για τα προϊόντα γυναικείας υγιεινής που απαριθμούνται στο μέρος Δ.1) του παραρτήματος IV.

2. Επιπλέον, λαμβάνουν μέτρα για την ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο καθώς και των χρηστών αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη αναφορικά με τα εξής:

a) τη διαθεσιμότητα επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών προϊόντων, συστημάτων επαναχρησιμοποίησης και επιλογών διαχείρισης αποβλήτων για τα εν λόγω πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης και για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη, καθώς και τις βέλτιστες πρακτικές στην ορθή διαχείριση αποβλήτων που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7,

b) τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της απόρριψης στο περιβάλλον και άλλων ακατάλληλων τρόπων διάθεσης αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης και αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη, ιδίως για το θαλάσσιο περιβάλλον· και

c) τις επιπτώσεις που έχει ο ακατάλληλος τρόπος διάθεσης των αποβλήτων των εν λόγω πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης στο αποχετευτικό δίκτυο.

3. Κατά την έγκριση των ανωτέρω μέτρων, θα είναι δυνατή η συνεργασία με οργανώσεις καταναλωτών και χρηστών.

Άρθρο 62. Συντονισμός των μέτρων

1. Τα μέτρα που λαμβάνονται για να εφαρμοστεί ο παρών τίτλος αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των προγραμμάτων μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία για την προστασία των θαλασσίων υδάτων, με τη νομοθεσία για τα ύδατα και τη νομοθεσία για τις λιμενικές εγκαταστάσεις υποδοχής. Τα εν λόγω μέτρα συνάδουν με τα εν λόγω προγράμματα μέτρων και σχεδίων.

2. Τα μέτρα που λαμβάνονται, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 55 έως 60 συμμορφώνονται με το ενωσιακό δίκαιο περί τροφίμων, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θίγεται η υγιεινή και η ασφάλεια των τροφίμων και προωθώντας τη χρήση, όπου είναι δυνατό, βιώσιμων εναλλακτικών προϊόντων αντί των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης για υλικά που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης

1. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που υπόκεινται σε μείωση της κατανάλωσης:
 - 1) Κυπελλάκια, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμάτων και των καπακιών τους.
 - 2) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:
 - 1) Προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος.
 - 2) Συνήθως καταναλώνονται από το δοχείο.
 - 3) Είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα, συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα και πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.
2. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που υπόκεινται σε περιορισμούς για τη διάθεση στην αγορά:
 - 1) Μπατονέτες, εκτός από εκείνες που εμπίπτουν στο βασιλικό διάταγμα 1591/2009, της 16ης Οκτωβρίου, σχετικά με τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα.
 - 2) Μαχαιροπίρουνα (πιρούνια, μαχαίρια, κουτάλια, ξυλάκια φαγητού).
 - 3) Πιάτα.
 - 4) Καλαμάκια, εκτός από εκείνα που εμπίπτουν στο βασιλικό διάταγμα 1591/2009, της 16ης Οκτωβρίου.
 - 5) Αναδευτήρες ποτών.
 - 6) Ξυλάκια που προσαρτώνται και στηρίζουν μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές που δεν διανέμονται στους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων μηχανισμών για τέτοια ξυλάκια.
 - 7) Περιέκτες τροφίμων που αναφέρονται στο παράρτημα Α.2 κατασκευασμένοι από διογκωμένο πολυστυρένιο.
 - 8) Οι περιέκτες ποτών από διογκωμένο πολυστυρένιο και τα καπάκια και καλύμματά τους.
 - 9) Τα κυπελλάκια από διογκωμένο πολυστυρένιο και τα καπάκια και καλύμματά τους.
3. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που υπόκεινται σε απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού:

Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά όπως φιάλες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι:

 - 1) Οι γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν πλαστικά καπάκια και καλύμματα.
 - 2) Οι περιέκτες ποτών που προορίζονται και χρησιμοποιούνται για τρόφιμα σε υγρή μορφή για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 609/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για τα τρόφιμα τα οποία προορίζονται για βρέφη και μικρά παιδιά και για τα τρόφιμα που προορίζονται για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, και ως υποκατάστατα του συνόλου του διαιτολογίου για τον έλεγχο του σωματικού βάρους και για την κατάργηση της οδηγίας 92/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 96/8/ΕΚ, 1999/21/ΕΚ, 2006/125/ΕΚ και 2006/141/ΕΚ, της οδηγίας 2009/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 41/2009 και (ΕΚ) αριθ. 953/2009.

4. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που υπόκεινται σε απαιτήσεις σήμανσης:
- 1) Σερβιέτες υγιεινής, ταμπόν και εφαρμογείς ταμπόν.
 - 2) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης.
 - 3) Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού.
 - 4) Κυπελλάκια.
5. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που υπόκεινται σε χωριστή συλλογή και σε απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού:

Φιάλες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων, συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι:

- a) γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό.
- b) φιάλες ποτών που προορίζονται και χρησιμοποιούνται για τρόφιμα σε υγρή μορφή για ειδικούς ιατρικούς σκοπούς, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 609/2013, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013.

6. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που καλύπτονται από το άρθρο 60 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού και το άρθρο 61 σχετικά με μέτρα ευαισθητοποίησης:

1. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που καλύπτονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 60 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού:

1) Περιέκτες τροφίμων, δηλαδή δοχεία όπως κουτιά, με ή χωρίς κάλυμμα, εντός των οποίων τοποθετούνται τρόφιμα τα οποία:

- 1) Προορίζονται για άμεση κατανάλωση είτε επιτόπου είτε εκτός του καταστήματος.
- 2) Συνήθως καταναλώνονται από το πακέτο.
- 3) Είναι έτοιμα για κατανάλωση χωρίς περαιτέρω προετοιμασία, π.χ. μαγείρεμα, βράσιμο ή ζέσταμα, συμπεριλαμβανομένων των περιεκτών που χρησιμοποιούνται για γεύματα ταχυφαγείων ή άλλα γεύματα έτοιμα προς άμεση κατανάλωση, εκτός από περιέκτες ποτών, πιάτα και πακέτα και περιτυλίγματα που περιέχουν τρόφιμα.

2) Συσκευασίες και περιτυλίγματα από εύκαμπτο υλικό που περιέχουν τρόφιμα, τα οποία προορίζονται για άμεση κατανάλωση από το πακέτο ή το περιτύλιγμα χωρίς περαιτέρω προετοιμασία.

3) 3) Περιέκτες ποτών με χωρητικότητα έως και τριών λίτρων, δηλαδή δοχεία που χρησιμοποιούνται για υγρά όπως φιάλες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους καθώς και σύνθετες συσκευασίες ποτών συμπεριλαμβανομένων των καπακιών και των καλυμμάτων τους, αλλά όχι γυάλινοι ή μεταλλικοί περιέκτες ποτών που έχουν καπάκια και καλύμματα από πλαστικό.

4) Κυπελλάκια, συμπεριλαμβανομένων των καλυμμάτων και των καπακιών τους.

5) Λεπτές πλαστικές σακούλες μεταφοράς, όπως ορίζονται στο βασιλικό διάταγμα 293/2018 της 18ης Μαΐου.

2. Πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που καλύπτονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 60 για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού:

1) Υγρά μαντηλάκια, δηλαδή προδιαβρεγμένα μαντηλάκια προσωπικής υγιεινής και οικιακής χρήσης.

2) Μπαλόνια, εκτός από μπαλόνια για βιομηχανικές ή άλλες επαγγελματικές χρήσεις και εφαρμογές, που δεν διανέμονται στους καταναλωτές.

3) Προϊόντα καπνού με φίλτρο και φίλτρα που κυκλοφορούν στο εμπόριο για χρήση σε συνδυασμό με προϊόντα καπνού.